

מגה

פרופסור

בשקט בשקט, ובצניעות שכה מאפיינת אותו, קיבל בתחילת החודש ד"ר סטיב מלניק מאשקלון פרופסורה. ומבחינתו היד עוד נטויה.

מאת: קרן אור אזולאי



צילום אלכס משפחתי

פרופסור סטיב מלניק עם אשתו וילדיו הצעירים

ברפואה בארץ, המערכת היא מאוד טובה, אני לא חושב שאנשים בארץ מעריכים כמה היא טובה, באחד הביקורים שלי באנגליה ברכבת הייתה בחורה שהתעלפה, בדקתי אותה, החלטתי שצריך להזמין אמבולנס, המתנת חצי שעה היא הייתה כלי הכרה ועדיין לא הגיע אמבולנס, כמעט שעה, לא הגיע מישהו. בסוף הורדנו אותה לרכב, רצתי לחדר מיון ביקשתי שיקבלו אותה ואפילו לא התייחסו. כתבתי מכתב על זה לעיתון בריטי ופרסמו את זה, אמרתי שכדאי להשקיע קצת באורחים ברפואה, כי אנשים מתים לא משלמים מס הכנסה. כאן בארץ זה לא יקרה כאן אם אמבולנס לא מגיע תוך חמש דקות כולם מזוועעים.

כיצד מסתדר אירופאי עם המנטליות הישראלית החצופה לפעמים?

לאחר יותר ממחצית חיי אני בארץ וטפלתי בעשרות אלפי ישראלים אני יכול לומר שאני חלק של העם הזה היושב בציון וכבר לא כל כך "אירופאי".

תן סיפור של מקרה מכוון שהיה לך במסגרת תפקידך

יש לי הרבה סיפורים כאלה, אני זוכר שהייתי פעם אחת בחדר מיון שהגיעה בחורה עם עצירות שתן, בדקתי אותה הבטן הייתה נפוחה, בדקנו אותה וראינו ראש של תינוק, שאלתי אותה אם היא קיבלה מחזור, היא הייתה רווקה, אבא שלה היה שם, הבנתי שצריך להיות יותר רגיש, אמרתי לאבא שנראה לי שזו בעיה למחלקת נשים, העברנו אותה והיא ילדה תינוק בריא והעבירה אותו לאימוץ, סיפורים מרתקים וגם הזויים בתחום הזה לא חסרים, דוגמה

למה התמחית דווקא ברפואה פנימית ובתחום שבדרך כלל מרתיע אחרים?

אני מומחה בפנימית ובגסטרו, את שתי ההתמחויות שלי עשיתי בבית חולים קפולן ואת לימודי למדתי באוקספורד שבלונדון. מאוד חשוב לעשות מה שמעניין אותך, רפואה זה תחום משתנה, מה שנכון היום לא בטוח שיהיה עוד 20 שנה, אסור לקבל החלטות לגבי מהו טרנד יותר, התחום של הגסטרו מאוד עניין אותי, ההתקרמות בטיפול במחלה הזו היא אדירה וזה מה שמרתק אותי למרות שכמעט בכל תחום ניתן למצוא עניין.

מתי קיבלת את הפרופסורה?

אפשר לומר שרשמית, קיבלתי את הפרופסורה לפני שבוע, יש לי מאמרים בכל מני תחומים- מחלות דרכי העיכול וכבר וניהול רפואי ואסתטיקה רפואית.

מהי מרפאת פנדה?

מרפאה פרטית שאני מנהל, שם אני מקבל חולים מחוץ לבית החולים כמעט מכל קופות החולים, לצערי חסרים רופאים, ואתה אומר מה עדיף? לא לקבל אותם בגלל שאתה רוצה להגיע מוקדם הביתה, או להישאר עוד ערב אחד לעבוד ולהציל חיים ומקסימום אשתי תוותר לי.

הוריקן נשאר בלונדון ואתה עשית עליה, למה?

לאחר שפגשתי את אשתי. היום ברור לי שזו הייתה החלטה נבונה, המערכת הבריאותית באנגליה מאוד מיודדת, הרפואה בארץ מאוד מתקדמת, אתה לא חייב ללכת להו"ל כדי להתמחות במשהו, אין מה להתבייש כבר

סטיב מלניק, (59) נולד וגדל בלונדון שבאנגליה, את לימודי הרפואה סיים באנגליה בשנת 1985 ושנה לאחר מכן הרגיש צורך לעלות ארצה ולעבוד דווקא בישראל. בארץ פגש את עליזה חוטר, נכדתו של הרב שמעון חוטר וחלק ממשפחת חוטר המוכרת והמכובדת בעיר, עליזה, שלימים הפכה להיות זוגתו וכך בעצם התחברו להם מורח ומערב ויצרו משפחה למופת. לשניים נולדו שתי בנות ובן. השנה של מלניק הייתה מלווה בשמחה ובעצב, הוא חיתן את בתו השנייה שלי, אך גם התייתם מאביו שנפטר לפני קצת יותר מחודש באנגליה. "אני שמח שהצלחתי לומר לאבי לפני שנפטר שקיבלתי את הפרופסורה, זה היה שקר לבן, כי עוד לא קיבלתי את זה באופן רשמי, אבל שימחתי אדם גוטס". ובעודו מתאבל, קיבל את הבשורה המשמחת על קבלת הפרופסורה. פרופ' מלניק מאוד מוערך בבית חולים קפולן, שם עבד מאז ומתמיד והגיע לדרג הבכיר של ניהול מחלקה. פרופ' מלניק מומחה ברפואה פנימית, מומחה בגסטרואנטרולוגיה ומחלות כבד ומנהל מחלקה פנימית ג' במרכז הרפואי קפולן כבר למעלה מעשור.

לפרופ' מלניק ניסיון נרחב במחלות דרכי העיכול, מחלות כבד, כבד שומני, דלקת כבד מסוג B ו-C, מחלות פנימיות, GERD, וצרבות, מעי רגיש, כיבים בקיבה ובתריסרון, מחלות מעי דלקתיות וסרטן במערכת העיכול. בעל ניסיון רב שנים בהליכי אנדוסקופיה, גסטרוסקופיה, קולונוסקופיה וקטיעת פוליפים. בנוסף עוסק בכתיבת מאמרים לספרות מקצועית בנושאים: צהבת, השמנת יתר, כבד שומנית ואחרים.



פרופסור סטיב ואביו

הרגל, נאלצתי לדחות את טיסתי להודש דצמבר בתקווה שעד שאגיע אמא עוד תזכור אותי, אני רוצה להביא עמי מעט חול מהארץ לפזר בקברו של אבי, הנחמה היחידה שיש לי היא שאבא זכה לראות גם נינים, הוא ראה את הנכדה שלי רות, וגם את בביקור שהייתה אצלו וגם את הנכד בשיחת וידאו, כך שזו חצי נחמה."

יש יתרון לשעריות הלבנות, היום הצעירים יודעים פחות איך לבדוק חולה או לדבר עם חולה, אלו דברים שלא לומדים בגוגל, אין קיצורי דרך, ולכן אני נכנס ללמד סטודנטים שנה רביעית בהרסה, ובפנסיה אני שוקל להוציא ספר על כל הסיפורים שצברתי בחיי בתחום.

לסיפור הזוי, היה לי גם חולה, לפני 20 שנה ששכב במנוחה לפני צינתור, יום לפני הצינתור הרופאה התורנית שמעה רעש משם, היא ראתה אותו עם החברה שלו שם באמצע אקט מיני, אמרה לו מה אתה עושה, הוא אמר עוד מעט אחיה מושבת אחרי הצינתור, רציתי לנצל את הזמן.



פרופסור סטיב מלינק

צילום דוברות סורוקה

מלינק מאוד מסופק ממה שהשיג במהלך חייו המקצועיים והאישי, זו תקופת פריחה עברו אך יחד עם זאת הוא מעט מוטרד מן העובדה כי אמו חולה וחושש שעד שיסע שוב לבקר אותה היא כבר לא תזכור אותו, "בשנה האחרונה נסעתי המון לחו"ל בכדי לראות כמה שיותר את אבא עד שהוא נפטר, תכננתי לנסוע בקרוב עם בני, לבקר את אמי לפני שהמחלה תכניע אותה והיא לא תזכור אותי, אך החברה שרכשתי בה את כרטיסי הטיסה פשטה את

יש גם הרבה רגעים מכווננים מבחינה מקצועית שאתה רואה פוליס שיכול היה להתפתח לסרטן אלים ומנעת אותו, או שהצלת חיים, למשל, הייתי בישיבת הנהלה וראיתי חולה בחלוק לבן שוכב מת בבניין הנהלה ביצעתי בו החיאה ותודה לאל הוא חי עד היום, זה היופי של הרפואה, שאתה רואה את ההצלחות שלך כל החיים, זה שווה את הצעקות וההשפלות שאתה מקבל לפעמים.

האם ילדיך הלכו בעקבותיך לרפואה?

הם לא ממש הלכו בכיוון שלי, אני מעודד את ילדי לעשות מה שמעניין אותם ומה שהם נהנים לעשות, יש לי בת אחת שהיא פיזיותרפיסטית או כנראה יש קצת השפעה.

מה הלאה?

אני רוצה לתרום מהניסיון שלי בחינוך הדור הבא כלומר להכשיר רופאים חדשים. ברפואה

"אני שמח שהצלחתי לומר לאבי לפני שנפטר שקיבלתי את הפרופסורה, זה היה שקר לבן, כי עוד לא קיבלתי את זה באופן רשמי, אבל שימחתי אדם גוסס"